

взаимовиручке служб и бригад из других районов Харьковщины. Когда стало понятно, что за неделю местные электрики не починят сети электрической системы, на помощь пришли ремонтники из Шевченковского района. Но даже с дополнительной помощью ликвидировать обрывы и аварии удалось лишь через несколько дней — уж сильно напикодничала стихия.

Не могу умолчать и о негативных моментах, а также о специфике восприятия ситуации и толкования ремонтных работ со стороны некоторых жителей поселка Рогань. Кое-кто из них просто не владел ситуацией и не хотел вникать в суть проблемы. Они кричали на стихийных сходах: «Начальство только себе свет подключило, а нам — нет!» Хотя в квартире председателя Федора Шевченко свет появился только на четвертый день после аварии, а он сам не дома сидел, а постоянно ездил контролировать ход ремонтных работ. Да и районное и областное руководство отреагировало весьма оперативно, распорядившись создать специальные ремонтные бригады, а потом еще и дополнительные бригады, обеспечив их всем необходимым.

Надо также сделать выводы энергетикам из «Облэнерго» и Липецкого РЭС, которые несвоевременно меняют столбы в подведомственным им населенных пунктах. По моим личным наблюдениям, стихия повалила, прежде всего, старые столбы-опоры, изготовленные из дерева. Разве нельзя их было поменять заранее на железобетонные? Предварительная профилактика линий электропередач очевидно также хромает! Электрикам нужно все сделать, чтобы подобное не повторилось.

Но завершить свой рассказ все же хочу на оптимистической ноте. Данная стихия показала, что не перевелись в людях такие качества, как ответственность, доброта, отзывчивость, стремление помочь ближнему. Не очерствели, не забронзовели души наших руководителей — они по-прежнему всегда стремятся помочь людям. Прежде всего, это касается лидеров нашей Роганской общины — Федора Шевченко, Игоря Гайдука, секретаря поссовета Валентины Чуповой, местных депутатов, предпринимателей, менеджеров, которые помогали ликвидировать последствия декабрьской стихии. Со мной согласны сотни моих земляков-роганцев. Все мы счастливы жить и работать в таком поселке, где избранные нами лидеры и депутаты в очередной раз сумели проявить себя с наилучшей стороны. Хочется пожелать им счастья, здоровья в наступившем году и такой же усердной и ответственной работы в дальнейшем на благо родной Рогани и всех ее жителей.

**Лидия КАЛУЦКИХ, поселок Рогань,
опытное хозяйство им. Чапаева**

® Оголошення

Роганський аграрний ліцей Харківської районної ради визнано атестованим відповідно до наказу відділу освіти Харківської районної державної адміністрації Харківської області від 28.12.2015 № 428. Йому підтверджено право на надання початкової загальної освіти, базової загальної середньої освіти, повної загальної середньої освіти з видачею документів про освіту державного зразка про відповідний рівень освіти.

Закуповуємо биків, корів, телиць, коней. Вимушений торг. Самовивіз. Дорого.

098-48-75-809, 066-30-34-078, 093-638-77-74

то тут, звісно, варто почати з «історичного серця» цього містечка — з мальовничої Бельовської фортеці, залишки якої знаходяться по вулиці Полтавській недалеко від центру. Закладена вона була 11 серпня 1731 року та входила до так званої «Української оборонної лінії». Назву свою отримала від ландміліцького полку, що сформувавшись у російському місті Бельові, розмістився в цій фортеці, а сім'ї солдатів та офіцерів оселилися на схід від неї, утворивши солдатську слобідку, що, розвиваючись, перетворилася згодом у місто Костянтиноград. Наразі частково збереглися земляні стіни, бастиони, рів... Увагу також привертає пам'ятник-обеліск, встановлений на одному з бастионів. В «Історії міст і сіл...» можна прочитати про грандіозні плани розбудувати Бельовську фортецю, зробивши її композиційним ядром центру міста. Але, як бачимо, цю мрію так і не вдалося здійснити.

Бельовка, а з 1784 року Костянтиноград, посідає вагоме місце в різних адміністративно-територіальних утвореннях, зокрема, більше ніж 100 років тому був повітовим центром Полтавської губернії, а тому велику цікавість становлять тутешні архітектурні пам'ятки. Найстарішою цегляною спорудою міста є колишній будинок купця Шелестіна (др. половина XVIII ст.) — наразі це вулиця Полтавська, 76, що більше відомий як «будинок Катерини». Цікавим є й колишній маєток лікаря Р. Ф. Шиндлера, в якому зараз розташовується Красноградський історико-краєзнавчий музей. Але справжньою перлиною архітектур-

кля у своєму історичному минулому. Він живе активним життям і бурхливо розвивається вже як один із найбільших і найзначущих районних центрів Харківської області. Чим красен і славен сьогоднішній Красноград? Перш за все чітким ритмом життя. Він працює, навчає, творить, пізнає духовність, відпочиває... Це місто з потужною промисловістю і підприємництвом, це великий залізничний вузол. Далеко за межами Слобожанщини славляться красноградські тверді сири, ковбасні вироби, молочна продукція, будівельні й оздоблювані матеріали, меблі, металопродукція. А як не згадати видавничу справу міста Краснограда, славного своєю поліграфічною базою? Газети, журнали, книги, плакати, пакувальна продукція — це також сьогоднішній якісний поліграфічний бренд Краснограда, відомий далеко за межами нашої області.

Квартали багатопверхових житлових будинків, модні торгові центри, навчальні й медичні заклади, транспортні підприємства, майстерні народних умільців прикладних видів мистецтва — лозоплетіння, вишивки, чеканки, гончарства та ін.

Але найбільшою цінністю Краснограда є його мешканці — чудові, працюючі, натхненні люди, які люблять своє місто, завжди раді гостям і наполегливо працюють на майбутнє своєї місцевої громади.

**Сильвестр СЕЛЕГЄВ,
студент історичного факультету
ХНУ ім. В. Н. Каразіна, селище Хорошеве**

ДУША ЩЕМІТЬ ВІД ПОЧУТТІВ

Ми щиро вдячні нашим читачам, які не лише знайомилися з журналістськими матеріалами на сторінках «Трибуни трудящих», а й активно пишуть нам листи зі своїми авторськими розповідями, намагаються висвітлювати актуальні віхи життя Передмістя, Харківської області. Дуже раді таким повідомленням і щиро прагнемо читачів зробити газету ще кращою, цікавішою й змістовнішою.

Прикладом багаторічної й плідної співпраці з газетою «Трибуна трудящих» може бути наша давня творча дружба з сім'єю Селегєвих, яка мешкає в селищі Хорошеве. Глава сімейства Сергій Селегєв вже багато (навіть не років, а десятиліть) активно співпрацює з

районною газетою, регулярно надсилаючи надзвичайно актуальні й гострі матеріали. Ми дуже вдячні пану Селегєву за його творчу активність і дуже тривалу співпрацю.

А ще більше вдячні за те, що він захопив і залучив до співпраці з нашою газетою свого сина Сильвестра Селегєва — чини студента Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Вже з перших послань Сильвестра стало зрозуміло, що це дуже талановитий і здібний юнак, який так само як і його батько має глибоко патріотичну громадянську позицію, щиро любить свій рідний край, шанує національні традиції й надбання українського народу. Рідні можуть пишатися своїм сином — освіченою,

розумною, інтелектуальною особистістю, а головне — патріотичною.

Батько Сергій, який лише такі проникливі й зворушливі поетичні рядки, не може навчити чомусь поганому свого сина:

*Коли сити ваші далеко
Нелегко службу несуть,
Листи ваші, наче ледеки,
У сивому небі пливуть.*

Отже, підсумовуючи сказане й написане, можна зробити висновки: батьки виростили чудового сина, газета «Трибуна трудящих» отримала ще одного професійного автора-публіциста, а ХНУ ім. В. Н. Каразіна має гарного студента.

Василь ЧИГРИН